

Jurist utnyttet kvinnelige klienter.

I stedet for å hjelpe fruens mann med tysk fangenskap påførte han henne en venereal sykdom

Riksadvokaten bør undersøke om vedkommende jurist har vært engasjert i landsvikpolitiet

Fra Bernt Somdalsens egen «erindringsbok» (Dok. 35a) hen-
ner vi følgende:

«I 1942 eller 1943 kom en dame fra til en jurist på stedet og bad ham hjelpe henne da hennes mann var arrestert av tyskerne.

Vedkommende jurist lovt å gjøre hva han kunne, men etter en tids forløp i hvilken fru-
en ikke hadde hørt noe fra ju-
risten, henvendte hun seg på nytt til ham. Hun fortalte at hun hadde store økonomiske sorger, og at hun nesten ikke

holdt ut at hennes mann satt innesperret. Juristen lovt enda en gang at han skulle gjøre hva han kunne for henne. Han ga henne noen penger, visstnok 100—200 kroner. Imidlertid gikk det en tid uten at fru-
en hørte noe, og for tredje gang henvendte hun seg til juristen. Denne sa, at han nok kunne få fruens mann løslatt, men han ventet at fru-
en som

Fort. side 16

takk ville være litt «hyggelig»

mot ham. Fruen ble meget oppbrakt over juristens oppførelsen, og hun gikk sin vei.

Fruen ble imidlertid mere og mere nedfor som følge av mannens arrestasjon, og til slutt greide hun det ikke lenger, men gikk til juristen og lot ham få sin vilje. Juristen hadde samleie med fru-
en, muligens flere ganger. Det viste seg imidlertid at fru-
en fikk venerisk syke — da juristen hadde smittet henne. Fruen henvendte seg derfor senere til en lege og ble tatt under behandling av ham.

Vedkommende lege uttalte, samtidig med at han foreviste et maskinskrevet dokument til meg, at han hadde enda et tilfelle av likn. art som også dreiet seg om samme jurist. Det sistnevnte tilfelle omhandlet en svensk dame som førnevnte jurist hadde smittet med venerisk sykdom. Jeg har selv lest hva jeg her forklarer en-
gang i 1946, da jeg tilfeldigvis snakket med vedkommende lege, og han viste meg begge fru-
ens forklaringer overfor ham. . .

Vi henleder Riksadvokatens oppmerksomhet på denne sak. Det er godt mulig Somdalen har litt mere å fortelle. I allfall bør det undersøkes om vedkom-
mende jurist har hatt noe med «lands-
svikoppgjøret» å bestille.

Utdrag av et brev som ble sendt til en forsvarer den 11. juni 1947:

"Det er vel ikke noe nytt for Dem at statsadvokat Bjørnvik er berømt for sine kvinnfolkhistorier. . . .

Under mitt opphold i Gulskogen tvangsarbeidsleir var det flere fanger som fortalte at hr. Bjørnvik hadde vært etter konene deres. Og da jeg kom hjem ifjor høst kunde også min kone fortelle at hun hadde hatt denne herre i helene. . . .

En bekjent av oss fikk et forelegg på X kr. Hans kone henvendte seg da til erstatningsdirektoratet i Drammen og truet med at hun vilde anmelde hr. Bjørnvik for voldtektsforsøk på et hotel i Drammen, hvis ikke surmen ble nedsatt. . . .

Det mest graverende tilfelle fortalte Martin Jansen meg om idag. Hans kone fikk i 1940 og 1941 to anonyme brever, som bevislig er skrevet av Bjørnvik. Brevene inneholdt kjærlighetserklæringer og anmodning om stevnebøtte, samt det ene av dem kr. 10- som visstnok er det honorar som hr. Bjørnvik yter for disse "tjenester". Bevebnet med disse brever droppet Martin Jansens bror Magnus forrige tirsdag kl. 9 opp hos hr. Bjørnvik og ble sittende og parlaterende med ham til kl. 14. Han fikk løfte om at hjelpestatsadvokaten skulde se på saken igjen, og så skulde han få nærmere beskjed den følgende tirsdag. Martin Jansens sak var forlenget ferdigbehandling og sendt til sorenskriveren med påstand om 3 1/2 års tvangsarbeid. Da tirsdagen kom, fikk Magnus Jansen meddelelse om at statsadvokaten hadde nedsatt påstanden til 2 års tvangsarbeid. . . .

Disse opplysninger er førstehånds og vitners nærver. Det er ikke sladder. Det må derfor være tillatt å bli harm. . . ."

Dett avskrift bevitnes.

5. 8. 50.

H. Helancke
HEGE.

ERKLÆRING.

For 2 år siden var Magnus Jansen og jeg på skauen og skulle se på noe tømmer". Han fortalte da alt om sin bror Martins

rettssak. Han hadde fått to breve av fru Jansens (M J.s hustru), Magnus J hade gått opp til statsadvokat Bjørnevik med disse breve, som flere hadde sett. Alle mente at disse breve måtte være skrevet av statsadvokat Bjørnevik. Magnus J hadde så begyndt å snakke med Bjørnevik om Martins rettssak. Magnus hadde spurt om Bjørnevik ville vedkjenne seg å ha skrevet nevnte breve, som hadde i sin lommebok. Dette ville ikke Bjørnevik og var til å begynne med nektig vred. Men han lugnet seg etter hvert, og da de hadde snakket sammen i ca 3 timer, gikk Bjørnevik med på at hjelpestatsadvokat Larson skulle se på saka til Martin igjen. Det endte med at straffen som var påstått til over 3 år ble nedsatt til 2 år.

Norderhov, den 6te august 1950

Ole Gjønnes.

Arne Holt.

Utkafet

utdretter

uige.

24. oktober 1946

Kjære H. Thorne.

Da jeg forstår at jeg ikke er allene om å bli utsatt for utilbørlige tilnærmelser fra statsadvokat Henning Bjørnvik, tar jeg meg den fritid å berette for mine opplevelser med samme advokat da jeg oppsøkte på hans kontor i Høyreps mandag 14. oktober i år, anledning min mann Galle Holts sak.

Advokaten mottok meg vennlig og foretok seg og vi diskuterte min manns sak i ca. 1½ time. Ved avskeden reiste vi oss begge, hvorefter han klemte meg og omfavnet meg. Jeg trodde først at var hans måte å vise meg vennlighet og sympati, jeg blev snart overbevist om noe annet da advokaten kysset meg og kysset meg to ganger på omme kroppa han i ekstase førte min hånd til sine mer intime legemsdeler idet han stjevende og utbrøt: "Gud hvor deilig de er". Da han merket om motstand penslet han strak over til atter å være "Statsadvokaten i Buskerud". Jeg forlot derefter kontor under vantige høflighetsfraser.

Uansett jeg her har berettet er den fulle sannhet og jeg er villig til når som helst å stå fram

retten og avlegge ed på dette.

Tilslutt vil jeg tilføje at, når en av rettsvesens høyeste representanter i oppgjøret med de såkaltte "landsvikere" benytter seg av en kvinnes ulykke til å få tilfjertskillet sine unormale tilbøyeligheter, da m der i samvirket være "something rotten in the state of Norway".

Med venlig hilsen

eres

Gudrun Holt.

Nordenhov 15/7 1950

Jeg erklærer at jeg har
 vært utsatt for uvil-
 lige tilnærmelser fra
 H. v. advokat Björnsviks
 side. - og er villig til
 å forklare mig herom for
 retten, for takkede dør
 på den betingelse at mitt
 navn under ingen omstæn-
 dighet blir offentliggjort.

Johanne Kasrud

Erklæring.

Jeg er villig til å bevirke at
 H. v. advokat Björnsvik kan offentlig-
 gjøre uttælelse like overfor mig,
 under et besøk hos jeg som
 hans juridiske bistand. Jeg
 tillate dør forklare mig noens
 navn, 3/6. 1950.

P. Berg-Sundin
 (Pegner)